

31999L0013

1999.3.29.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 85/1

## A TANÁCS 1999/13/EK IRÁNYELVE

(1999. március 11.)

## a szerves oldószerek egyes tevékenységeknél és berendezésekben történő felhasználása során keletkező illékony szerves vegyületek kibocsátásának korlátozásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 130s. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára <sup>(1)</sup>,tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére <sup>(2)</sup>,a Szerződés 189c. cikkében <sup>(3)</sup> szabályozott eljárásnak megfelelően,

(1) mivel az Európai Közösség környezetvédelmi cselekvési programja, amelyet a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács ülésén részt vevő képviselői hagytak jóvá 1973. november 22-i <sup>(4)</sup>, 1977. május 17-i <sup>(5)</sup>, 1983. február 7-i <sup>(6)</sup>, 1987. október 19-i <sup>(7)</sup> és 1993. február 1-i <sup>(8)</sup> állásfoglalásaikkal, hangsúlyozza a levegőszennyezés megelőzésének és csökkentésének fontosságát;

(2) mivel különösen az 1987. október 19-i állásfoglalás hangsúlyozza azt, hogy a közösségi intézkedések koncentrálnak – többek között – megfelelő szabványok teljesítésére ahhoz, hogy magas színvonalon biztosítsák a közegészséget, a lakosság egészségét és a környezet védelmét;

(3) mivel az Európai Közösség és a tagállamok aláírták a nagy távolságokra jutó, országhatárokon áterjedő levegőszennyezésről szóló 1979-es egyezmény jegyzőkönyvét, amely az illékony szerves vegyületek kibocsátásának szabályozására vonatkozik annak érdekében, hogy csökkentsék ezeknek az anyagoknak a határokon átjutó anyagáramát és az ebből eredő másodlagos fotokémiai oxidánsok anyagáramát azért, hogy védjék az emberi egészséget és a környezetet a káros hatásoktól;

(4) mivel egy tagállamban az illékony szerves vegyületekből származó szennyezés gyakran más tagállamok levegőjére és vizeire is hatást gyakorol; a Szerződés 130r. cikkével összhangban ezért közösségi szintű intézkedésekre van szükség;

(5) mivel tulajdonságaik miatt a szerves oldószerek használata egyes tevékenységeknél és berendezésekben szerves vegyületek levegőbe kerülését idézi elő, ami káros lehet a közegészségre, illetve hozzájárul a fotokémiai oxidánsok helyben és határokon áterjedő képződéséhez a troposzféra határteregében, ami az élő környezet természeti erőforrásainak károsodását és gazdasági értékének csökkenését okozza, valamint – bizonyos feltételek esetén – káros hatású az emberi egészségre;

(6) mivel az elmúlt években a nagy troposzférikus ózonkoncentrációk növekvő gyakorisága széles körben aggodalmat váltott ki a közegészségre és a környezetre gyakorolt hatásai miatt;

<sup>(1)</sup> HL C 99., 1997.3.26, 32. o.

<sup>(2)</sup> HL C 287., 1997.9.22, 55. o.

<sup>(3)</sup> Az Európai Parlament 1998. január 14-i véleménye (HL C 34., 1998.2.2, 75. o.), a Tanács 1998. június 16-i közös állásfoglalása (HL C 248., 1998.8.7, 1. o.) és az Európai Parlament 1998. október 21-i határozata (HL C 341., 1998.11.9, 70. o.)

<sup>(4)</sup> HL C 112., 1973.12.20., 1. o.

<sup>(5)</sup> HL C 139., 1977.6.13, 1. o.

<sup>(6)</sup> HL C 46., 1983.2.17, 1. o.

<sup>(7)</sup> HL C 328., 1987.12.7, 1. o.

<sup>(8)</sup> HL C 138., 1993.2.1, 1. o.

- (7) mivel ezért megelőző intézkedésekre van szükség a közegészség és a környezet szerves oldószerek felhasználásából eredő, különösen veszélyes kibocsátások következményei elleni védelméhez és ahhoz, hogy biztosítva legyen az állampolgárok tiszta és egészséges környezethez való joga;
- (8) mivel a szerves vegyületek kibocsátása számos tevékenységnél és berendezésben elkerülhető vagy csökkenthető, mert potenciálisan kevésbé ártalmas helyettesítő anyagok állnak vagy állnak majd rendelkezésre az elkövetkező években; mivel ha megfelelő helyettesítő anyagok nem állnak rendelkezésre, más műszaki intézkedéseket kell tenni a környezetbe való kibocsátáscsökkentésére, amennyiben ezek gazdaságilag és műszakilag megvalósíthatók;
- (9) mivel a lakosság egészségére legsúlyosabban ható szerves oldószerek használatát és a szerves vegyületek környezetbe való kibocsátását, amilyen mértékig csak műszakilag megvalósítható, csökkenteni kell;
- (10) mivel az irányelv hatálya alá eső berendezéseket és folyamatokat legalábbis nyilvántartásba kell venni, amennyiben nincsenek a közösségi vagy a nemzeti jogszabályok értelmében engedélyezésre kötelezve;
- (11) mivel a meglévő berendezéseket és tevékenységeket, ahol csak lehet, úgy kell alkalmassá tenni, hogy megfelelő időszakon belül feleljenek meg azoknak a követelményeknek, amelyeket az új berendezésekre és tevékenységekre megállapítottak; mivel ez az időtartam meg kell, hogy feleljen annak az ütemezésnek, amely a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről szóló, 1996. szeptember 24-i 96/61/EK tanácsi irányelvvel<sup>(1)</sup> összhangban van;
- (12) mivel a meglévő berendezések meghatározó jellegű részei, amelyek lényeges változtatáson mentek keresztül, elvileg meg kell, hogy feleljenek az új berendezésekre vonatkozó előírásoknak a lényegesen változtatott részek tekintetében;
- (13) mivel szerves oldószereket számos, különböző típusú berendezésben és tevékenységnél használnak, ezért az általános követelményeken túl speciális követelményeket is meg kell határozni, és ezzel egy időben olyan küszöbértéket kell a berendezések vagy tevékenységek mértékére megállapítani, amely az ezen irányelvnek megfelel;
- (14) mivel a magas szintű környezetvédelem megkívánja a szerves vegyületekre vonatkozó, az elérhető legjobb technikával összhangban álló kibocsátási határértékek és megfelelő üzemeltetési körülmények meghatározását és elérését egyes olyan berendezések és tevékenységek esetében, amelyeknél a Közösségben szerves oldószereket használnak;
- (15) mivel a tagállamok bizonyos esetekben mentesíthetik az üzemeltetőket a kibocsátási határértékek betartása alól, mert másfajta, alternatív intézkedések, mint pl. alacsony oldószertartalmú vagy oldószertmentes termékek vagy módszerek alkalmazása egyenértékű kibocsátáscsökkentést tesz lehetővé;
- (16) mivel az irányelv hatálybalépése előtt meghozott kibocsátáskorlátozó intézkedéseket megfelelő módon figyelembe kell venni;
- (17) mivel a kibocsátáscsökkentés alternatív módszerei olykor jobb lehetőséget biztosíthatnak ezen irányelv célkitűzéseinek hatékonyabb eléréséhez, mint az egységes kibocsátási határértékek végrehajtása; mivel ezért a tagállamok mentesíthetik a kibocsátási határértékek betartása alól a meglévő berendezéseket, amennyiben azok olyan nemzeti tervet valósítanak meg, amely ezen irányelv végrehajtásának időtartamán belül az ilyen tevékenységeknél és berendezéseknél a szerves vegyületek legalább azonos mértékű kibocsátáscsökkentéséhez vezet;
- (18) mivel a 96/61/EK irányelv hatálya alá tartozó meglévő berendezések, amelyek szerepelnek a nemzeti tervben, semmilyen körülmények között nem mentesíthetők az említett irányelvnek a rendelkezései alól, beleértve a 9. cikk (4) bekezdésében foglaltakat is;
- (19) mivel számos esetben a kis- és közepméretű, új és meglévő berendezések lehetőséget kapnának arra, hogy kevésbé szigorú követelményeknek kelljen megfelelniük versenyképességük megtartása érdekében;
- (20) mivel a vegytisztítás, ahol nulla küszöbérték fogadható el, speciális mentesítésnek van alárendelve;
- (21) mivel a kibocsátás folyamatos ellenőrzésére – beleértve a mérési módszerek alkalmazását is – van szükség ahhoz, hogy becsülni lehessen a szennyezőanyagok tömegkoncentrációját vagy azt a mennyiségét, amelynek kibocsátása a környezetbe megengedett;
- (22) mivel az üzemeltetőknek csökkenteniük kell a szerves oldószerek és szerves vegyületek kibocsátását, beleértve a diffúz kibocsátásokat is; mivel az oldószerek-kezelési terv fontos eszköz ennek ellenőrzésére; mivel bár útmutató adható, az oldószerek-kezelési terv nincs abban a fejlesztési fázisban, hogy arra közösségi módszertant lehessen alapozni;
- (23) mivel a tagállamok kialakítanak egy követendő eljárást és meghatározzák a szükséges intézkedéseket, ha a kibocsátási határértékeket túllépi;

<sup>(1)</sup> HL L 257., 1996.10.10., 26. o.

(24) mivel a Bizottságnak és a tagállamoknak együtt kell működniük annak érdekében, hogy biztosítsák, hogy az irányelv végrehajtásával, valamint a helyettesítő módszerekben való haladással kapcsolatos információk cseréje megtörténjen,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

### 1. cikk

#### Cél és hatály

Ennek az irányelvnek az a célja, hogy megakadályozza, vagy csökkentse a környezetbe – főleg a levegőbe – kibocsátott illékony szerves vegyületek közvetlen és közvetett hatásait és ezek potenciális kockázatát az emberi egészségre úgy, hogy végrehajtandó intézkedéseket és eljárásokat írnak elő az I. mellékletben meghatározott tevékenységekre vonatkozóan, amennyiben ezek a II. A. mellékletben felsorolt küszöbértékek feletti oldószerfogyasztással üzemelnek.

### 2. cikk

#### Fogalommeghatározás

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. *a berendezés* rögzített műszaki egység, ahol egy vagy több olyan tevékenységet végeznek, amely az 1. cikk által megállapított hatály alá tartozik, valamint bármely más ehhez közvetlenül kapcsolódó tevékenységet, ami műszaki összefüggésbe hozható az adott telephelyen végzett tevékenységekkel, és amely hatással lehet a kibocsátásra;
2. *meglévő berendezés* olyan üzemelő berendezés, vagy az ezen irányelv hatálybalépése előtti szabályozásnak megfelelően engedélyezett vagy nyilvántartásba vett berendezés, vagy amelynél az illetékes hatóság véleménye szerint az hiánytalan engedélyezési kérelem tárgyát képezi, feltéve hogy a berendezést ezen irányelv hatálybalépését követő egy éven belül üzembe helyezik;
3. *kis berendezés* olyan berendezés, amely a II. A. melléklet 1., 3., 4., 5., 8., 10., 13., 16. vagy 17. rovatainak alacsonyabb küszöbértékű sávjába esik, vagy a II. A. mellékletben felsorolt egyéb tevékenységek esetén azok, amelyek oldószerfelhasználása kevesebb, mint 10 tonna/év;
4. *lényeges változtatás*
  - a 96/61/EK irányelv hatálya alá tartozó berendezésre vonatkozóan a fogalom meghatározás abban az irányelvben szerepel,

- kis berendezésre vonatkozóan a névleges kapacitás olyan mértékű megváltozása, amely az illékony szerves vegyületek kibocsátásának több mint 25 %-os növekedéséhez vezet. Bármely olyan változás, amely az illetékes hatóság véleménye szerint jelentős negatív hatást gyakorolhat az emberi egészségre vagy a környezetre, ugyancsak lényeges változásnak minősül,
  - minden más berendezésre vonatkozóan a névleges kapacitás olyan mértékű változása, amely az illékony szerves vegyületek kibocsátásának több mint 10 %-os növekedéséhez vezet. Bármely olyan változás, ami az illetékes hatóság véleménye szerint jelentős negatív hatást gyakorolhat az emberi egészségre vagy a környezetre, ugyancsak lényeges változtatásnak minősül;
5. *illetékes hatóság* az a hatóság vagy azok a hatóságok vagy testületek, amelyek a tagállamok jogszabályai értelmében felelősek az irányelvből származó kötelezettségek végrehajtásáért;
  6. *üzemeltető* bármely természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely üzemelteti vagy ellenőrzi a berendezést, vagy – ahol a nemzeti jogszabályok úgy rendelkeznek – aki, illetve amely a berendezés műszaki üzemeltetése felett döntési joggal bíró gazdasági felhatalmazást kapott;
  7. *engedély* olyan írásbeli határozat, amellyel az illetékes hatóság engedélyt ad egy berendezés egészének vagy egy részének üzemeltetésére;
  8. *nyilvántartásba vétel* olyan, jogszabályban rögzített eljárás, amely legalább az üzemeltetőnek az illetékes hatósághoz intézett értesítését tartalmazza arról, hogy egy, az irányelv hatálya alá tartozó berendezést kíván üzemeltetni vagy ilyen tevékenységet kíván végezni;
  9. *kibocsátás* (emisszió): illékony szerves vegyületeknek egy berendezésből történő bármiféle környezetbe juttatása;
  10. *diffúz kibocsátás* (diffúz emisszió): bármely, az illékony szerves vegyületeknek nem véggázok formájában történő kibocsátása a levegőbe, talajba és vízbe, valamint – hacsak a II. A. melléklet kivételt nem tesz, bármely termékben lévő oldószer. Ide sorolandók olyan elszökő kibocsátások, amelyek ablakokon, ajtókon, ventilátor-rendszereken és hasonló nyílásokon keresztül jutnak ki a külső környezetbe;
  11. *véggázok* olyan anyagok gáz formájában történő kibocsátása kéményből vagy szennyezőanyag-csökkentő berendezésből a levegőbe, amelyek illékony szerves vegyületeket vagy más szennyezőanyagokat tartalmaznak. A térfogatáramok  $m^3/h$  értékben vannak kifejezve és szabványos körülményekre vonatkoznak;
  12. *teljes kibocsátás* (emisszió): a diffúz kibocsátás és a véggázokkal történő kibocsátás összege;

13. *kibocsátási (emissziós) határérték* illékony szerves vegyületek tömege egyes jellemző paraméterekben, koncentrációban, százalékban és/vagy kibocsátási szintben kifejezve, szabványos körülményekre (N) átszámítva, amelyeket nem lehet túllépni egy vagy több időszakban;
14. *anyagok* bármely kémiai elem és annak vegyületei, ahogy azok természetes állapotban vagy iparilag előállított formában előfordulnak akár szilárd, folyékony vagy gáz halmazállapotban;
15. *készítmény* két vagy több anyagból készített keverék vagy oldat;
16. *szerves vegyület* bármely olyan vegyület, amely legalább szén, valamint a hidrogén, halogének, oxigén, kén, foszfor, szilícium vagy nitrogén elemek közül egyet vagy többet tartalmaz a karbonoxidok, szervesetlen karbonátok és bikarbonátok kivételével;
17. *illékony szerves vegyület (VOC)* bármely olyan szerves vegyület, amelynek gőznyomása 293,15 K-on 0,01 kPa vagy nagyobb érték, vagy ennek megfelelő illékonyságú a mindenkori felhasználás körülményei között. Ebben az irányelvben az a kreozot frakció (kátrány párlat), amelynek gőznyomása 293,15 K-on meghaladja ezt az értéket, VOC-nak tekintendő;
18. *szerves oldószer* bármely illékony szerves vegyület (VOC), amit önmagában vagy más anyagokkal kombinálva nyersanyagok, termékek vagy hulladékanyagok feloldására használnak, vagy tisztítószerként alkalmazzák szennyezőanyagok feloldására, avagy oldószerként, diszperziós közegként, viszkozitásbeállító közegként, felületi feszültségbeállító közegként, lágyító-szerként vagy konzerválószerként használnak anélkül, hogy kémiai változáson menne keresztül;
19. *halogénezett szerves oldószer* olyan szerves oldószer, ami legalább egy bróm, klór, fluor vagy jód atomot tartalmaz molekulánként;
20. *bevonat* bármely készítmény, beleértve valamennyi szerves oldószer vagy olyan készítményt, ami a megfelelő felvitel érdekében szerves oldószereket tartalmaz, amit egy felületen dekorációs, védő vagy más funkcionális hatás elérésére használnak;
21. *ragasztóanyag* bármely olyan készítmény, beleértve minden szerves oldószert vagy olyan készítményt, ami a megfelelő használhatóság érdekében szerves oldószereket tartalmaz, amit egy termék különálló részeinek összeragasztására használnak;
22. *tinta vagy nyomdafesték* bármely olyan készítmény, beleértve minden szerves oldószert vagy a megfelelő felvitel érdekében szerves oldószereket tartalmazó készítményt, amit nyomtatásnál használnak szöveg vagy képek felületre történő nyomtatására;
23. *lakk* átlátszó bevonat;
24. *fogyasztás vagy felhasználás* egy berendezésbe naptári évenként vagy bármely más 12 hónapos időszakonként bevitt teljes szerves oldószer mennyiség, levonva ebből az újrafelhasználásra visszanyert illékony szerves vegyületek (VOC) mennyisége;
25. *oldószerbevitel* a szerves oldószereknek és ezeknek olyan készítményekben lévő mennyisége, amelyeket egy tevékenység végrehajtása során használnak, beleértve a berendezésen belül és kívül visszanyert oldószereket, amelyeket mindig számításba kell venni, valahányszor a tevékenység végzéséhez használják;
26. *szerves oldószerek újrafelhasználása* olyan szerves oldószerek felhasználása, amelyeket egy berendezésből bármilyen műszaki vagy kereskedelmi célból visszanyertek, beleértve a tüzelőanyagként (üzemanyagként) való felhasználást is, de kizárva a visszanyert szerves oldószerek hulladékként történő végleges lerakását;
27. *tömegáram* a kibocsátott illékony szerves vegyületek (VOC) mennyisége tömeg/óra egységben;
28. *névleges kapacitás* a szerves oldószerek maximális tömegének bevitelére egy berendezésbe egy napra átlagolva, ha a berendezés a tervezett teljesítményen, normál üzemi körülmények között működik;
29. *normál üzemmód* egy berendezés működésének vagy egy tevékenységnek bármely időszaka, kivéve az indítási és leállási műveleteket és a berendezések karbantartását;
30. *zárt feltétel* olyan körülmények, amelyek között a berendezést úgy üzemeltetik, hogy a tevékenységből származó illékony szerves vegyületeket (VOC) összegyűjtik, és szabályozott módon vezetik ki kéményen vagy szennyezéscsökkentő berendezésen keresztül és emiatt ezek nem teljesen diffúz kibocsátások;
31. *szabványos körülmény* 273,15 K hőmérséklet és 101,3 kPa nyomás;
32. *24 órás átlag* minden olyan érvényes eredményleolvasás számtani átlaga, amit a normál üzemmód 24 órás időszaka alatt mértek;
33. *indítási és leállási művelet* olyan üzemeltetés, melynek során egy tevékenységet, egy készüléket vagy egy tartályt üzemkés állapotba vagy éppen üresjáratba helyeznek. A rendszeresen ingadozó tevékenységi fázisok nem tekintendők indításnak és leállásnak.

## 3. cikk

**Új berendezésekre vonatkozó kötelezettségek**

A tagállamok elfogadják a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy:

1. minden új berendezés megfeleljen az 5., 8. és 9. cikk követelményeinek;
2. a 96/61/EK irányelv hatálya alá nem tartozó valamennyi új berendezés nyilvántartásba kerüljön vagy engedélyezési eljárásan menjen keresztül üzembe helyezés előtt.

## 4. cikk

**Meglévő berendezésekre vonatkozó kötelezettségek**

A 96/61/EK irányelv sérelme nélkül, a tagállamok elfogadják a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy

1. a meglévő berendezések legkésőbb 2007. október 31-ig feleljenek meg az 5., 8. és 9. cikk követelményeinek;
2. valamennyi meglévő berendezés legkésőbb 2007. október 31-ig nyilvántartásba vagy engedélyeztetésre kerüljön;
3. azokról az engedélyezendő vagy nyilvántartásba veendő berendezésekről, amelyekre a II. B. melléklet csökkentési tervét alkalmazzák, legkésőbb 2005. október 31-ig értesíteni kell az illetékes hatóságot;
4. ha a berendezés:
  - lényeges változtatáson megy keresztül, vagy
  - lényeges változtatást követően először kerül az irányelv hatálya alá,

a berendezésnek azt a részét, ami lényeges változtatáson megy keresztül, vagy új berendezésként sorolják be, vagy meglévő berendezésként, feltéve hogy az egész berendezés teljes kibocsátása nem haladja meg azt az értéket, amit az eredményezett volna, ha a lényegesen megváltoztatott részt új berendezésként kezelik.

## 5. cikk

**Követelmények**

(1) A tagállamok az engedélyezés feltételeinek pontos meghatározásával vagy kötelező jogszabályok alkotásával megfelelő intézkedéseket tesznek a (2)-(12) bekezdésben foglalt követelmények teljesítése érdekében.

(2) Valamennyi berendezésnek meg kell felelnie:

- a) vagy a véggázokra vonatkozó kibocsátási határértékek és a diffúz kibocsátásra vonatkozó értékek betartására vagy a teljes kibocsátásra vonatkozó határértékeknek és a II. A. mellékletben meghatározott egyéb követelményeknek;

vagy

- b) a II. B. mellékletben ismertetett csökkentési tervre vonatkozó követelményeknek.

(3) a) A diffúz kibocsátásra vonatkozóan a tagállamok a berendezésekre a diffúz kibocsátási értékeket alkalmazzák kibocsátási határértékként. Ugyanakkor ha az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyított, hogy egy adott berendezésnél ez az érték műszakilag vagy gazdaságilag nem teljesíthető, az illetékes hatóság felmentést adhat az egyedi berendezésre, feltéve, ha emiatt nem várható az emberi egészségre vagy a környezetre gyakorolt jelentős kockázat. Az üzemeltetőnek minden ilyen eltérésnél kielégítően bizonyítania kell az illetékes hatóság számára, hogy az elérhető legjobb technológiát alkalmazza;

- b) az olyan tevékenységek, amelyek nem végezhetők zárt körülmények között, mentesíthetők a II. A. melléklet követelményei alól, ha ezt a lehetőséget a melléklet kifejezetten említi. Ekkor a II. B. mellékletben lévő csökkentési tervet kell alkalmazni, hacsak az illetékes hatóság számára kielégítően nem bizonyított, hogy ez a lehetőség műszakilag vagy gazdaságilag nem teljesíthető. Az üzemeltetőnek ebben az esetben kielégítően bizonyítania kell az illetékes hatóság számára, hogy a rendelkezésre álló legjobb technikát alkalmazza.

A tagállamok a 11. cikkel összhangban jelentést nyújtanak be a Bizottságnak az a) és b) albekezdéseket érintő eltérésekről.

(4) Olyan berendezéseknél, amelyeknél nem alkalmazzák a csökkentési tervet, minden olyan szennyezéscsökkentő egységnek, amit az irányelv hatálybalépése után szereltek fel, meg kell felelnie a II. A. mellékletben foglalt követelményeknek.

(5) Az olyan berendezéseknek, amelyekben két vagy több olyan tevékenységet végeznek, amelyek mindegyike meghaladja a II. A. mellékletben foglalt küszöbértékeket:

- a) a (6), (7) és (8) bekezdésben meghatározott anyagok használata esetén minden tevékenységre külön-külön meg kell felelniük az ezekben a bekezdésekben meghatározott követelményeknek;

- b) más anyagok esetében vagy

- i. minden tevékenységre vonatkozóan külön-külön teljesíteniük kell a 2. bekezdésben meghatározott követelményeket, vagy

- ii. olyan teljes kibocsátással kell rendelkezniük, ami nem haladhatja meg azt az értéket, amit az eredményezett volna, ha az i. pont követelményeit alkalmazzák.

(6) Az olyan anyagokat vagy készítményeket, amelyek a 67/548/EGK irányelv<sup>(1)</sup> szerint reprodukciós szempontból karcinogénnek, mutagénnek vagy toxikusnak minősülnek, és VOC tartalmuk miatt az R45, R46, R49, R60, R61 mondatokat rendelik hozzájuk, amennyire ez lehetséges és a 7. cikk (1) bekezdésében említett útmutatás figyelembevételével a lehető legrövidebb időn belül fel kell váltani kevésbé ártalmas anyagokkal vagy készítményekkel.

(7) A (6) bekezdésben meghatározott VOC kibocsátásoknál, ahol az említett kockázati megjelölést okozó vegyületek összességének tömegárama nagyobb vagy egyenlő 10 g/h -val, a 2 mg/Nm<sup>3</sup> kibocsátási határértéket kell betartani. A kibocsátási határérték az egyes vegyületek tömegének összegére vonatkozik.

(8) Halogénezett VOC kibocsátásoknál, amelyekhez az R40 mondatot rendelik hozzá, és ahol az R40 megjelölést okozó kibocsátott vegyületek összességének tömegárama nagyobb vagy egyenlő 100 g/h -val, a 20 mg/Nm<sup>3</sup> kibocsátási határértéknek kell megfelelni. A kibocsátási határérték az egyes vegyületek tömegének összegére vonatkozik.

A közegészség és a környezet megóvása érdekében a (6) és (8) bekezdésben meghatározott VOC vegyületek kibocsátását úgy szabályozzák, mint zárt feltételek mellett üzemelő berendezésből történő kibocsátást, amennyiben ez műszakilag és gazdaságilag megvalósítható.

(9) Az olyan VOC vegyületek kibocsátásánál, amelyeket az irányelv hatálybalépése után jelöltek ki, és amelyeknek viselniük kell a (6) és (8) bekezdésben említett R mondatok egyikét, a (7) és (8) bekezdésben említett kibocsátási határértékeknek a lehető legrövidebb időn belül meg kell felelni.

(10) Minden alkalmas óvintézkedést meg kell tenni az indítási és leállási műveletek során történő kibocsátások minimalizálása érdekében.

(11) Azok a meglévő berendezések, amelyek meglévő kibocsátáscsökkentő eszközökkel üzemelnek és amelyek a következő kibocsátási határértékeket elégitik ki:

- 50 mg C/Nm<sup>3</sup> égetés esetén,
- 150 mg C/Nm<sup>3</sup> bármely más kibocsátáscsökkentő berendezés esetén,

a 15. cikkben említett időpont után 12 évi időtartamra mentesítve vannak a II. A. melléklet táblázatában lévő, véggázokra vonatkozó kibocsátási határértékek betartása alól, feltéve hogy az egész berendezés teljes kibocsátása nem haladja meg azt az értéket, amit az eredményezett volna, ha a táblázat minden követelményét kielégítik.

(12) Azokat a berendezéseket, amelyek a (6), (7) és (8) bekezdésben meghatározott anyagokat bocsátanak ki, sem a csökkentési terv, sem a (11) bekezdés alkalmazása, sem pedig a 6. cikk nem mentesíti az alól, hogy megfeleljenek az ezekben a bekezdésekben megfogalmazott követelményeknek.

(13) Ha a 793/93/EGK tanácsi rendelettel<sup>(2)</sup> és az 1488/94/EK bizottsági rendelettel<sup>(3)</sup> vagy a 67/548/EGK tanácsi irányelvvél és a 93/67/EGK bizottsági irányelvvél<sup>(4)</sup> összhangban kockázatbecslésre kerül sor az R40, R60 vagy R61 megjelölésű anyagokra vonatkozóan, amelyek az irányelv szabályozása alá esnek, a Bizottság figyelembe veszi a kockázatbecslés következtetéseit és megteszi a szükséges intézkedéseket.

## 6. cikk

### Nemzeti tervek

(1) A 96/61/EK irányelv sérelme nélkül, a tagállamok nemzeti terveket dolgozhatnak ki és hajthatnak végre az 1. cikk hatálya alá eső ipari berendezésekből és tevékenységekből kibocsátott szennyezőanyagok csökkentésére, kivéve a II. A. melléklet 4. és 11. pontjában foglalt tevékenységeket. Az egyéb tevékenységek egyikét sem lehet kizárni abból a körből, amely az irányelv céljait nemzeti terv segítségével kívánja elérni. Ezeknek a terveknek a nemzeti terv érvényességi időszakán belül a VOC vegyületeknek az irányelv hatálya alá eső, meglévő berendezésekből történő éves kibocsátáscsökkenését legalább ugyanolyan mennyiséggel és ugyanolyan időtartamon belül kell felmutatniuk, mint amit az 5. cikk (2) és (3) bekezdésében és a II. mellékletben foglalt kibocsátási határértékek alkalmazása révén értek volna el. A szükség esetén aktualizált nemzeti tervet háromévenként újra benyújtják a Bizottsághoz.

Az a tagállam, amelyik nemzeti terveket dolgoz ki és hajt végre, felmentést adhat a meglévő berendezéseknek az 5. cikk (2) és (3) bekezdésében és a II. mellékletben meghatározott kibocsátási határértékek betartása alól. Egy nemzeti terv semmilyen körülmények között sem adhat felmentést egy meglévő berendezésnek a 96/61/EK irányelvben meghatározott rendelkezések alól.

(2) A nemzeti terv egy listát tartalmaz a megtett, illetve szükséges intézkedésekről annak biztosítására, hogy az (1) bekezdésben meghatározott célt elérjék, beleértve a javasolt terv folyamatos ellenőrzésének részleteit is. Tartalmazza még azokat a kötelező erejű közbülső szennyezéscsökkentési terveket is, amelyekkel a cél felé való előrehaladás mérhető. Ennek összegegyeztethetőnek

<sup>(1)</sup> HL 196., 1967.8.16., 1. o. A 98/98/EK bizottsági irányelvvél (HL L 355., 1998.12.30., 1. o.) módosított irányelv.

<sup>(2)</sup> HL L 84., 1993.4.5., 1. o.

<sup>(3)</sup> HL L 161., 1994.6.29., 3. o.

<sup>(4)</sup> HL L 227., 1993.9.8., 9. o.

kell lennie a vonatkozó, fennálló közösségi előírásokkal, beleértve az irányelv vonatkozó rendelkezéseit, és tartalmaznia kell még:

- annak a tevékenységnek vagy azoknak a tevékenységeknek a meghatározását, amelyekre a terv vonatkozik,
- a kibocsátások csökkentésének mértékét, amit ezekkel a tevékenységekkel kívánnak elérni és ami megfelel annak a csökkentési foknak, amit az (1) bekezdésben meghatározott kibocsátási határértékek alkalmazásával értek volna el,
- a terv által érintett berendezések számát és ezek teljes kibocsátásait, valamint minden egyes tevékenységre vonatkozóan a teljes kibocsátást.

A terv tartalmazza ezeken túl a követelmények teljesítéséhez szükséges eszközök teljes leírását, annak bizonyítékát, hogy ezek az eszközök végrehajthatóak lesznek, és azokat az adatokat, amelyekkel a tervnek való megfelelés bizonyítható.

(3) A tervet a tagállamok benyújtják a Bizottsághoz. A tervhez mellékelni kell olyan kiegészítő dokumentumokat, amelyek kielégítően bizonyítják, hogy az 1. bekezdés szerinti cél elérhető, valamint bármely olyan dokumentumot is, amit a Bizottság külön kér. A lényeges változáson keresztülment meglévő berendezések a nemzeti terv tárgykörében maradnak, feltéve hogy ezek a terv részét képezték a lényeges változás bekövetkezése előtt is.

(4) A tagállam kijelöl egy nemzeti hatóságot azoknak az információknak az összegyűjtésére és értékelésére, amelyeket a (3) bekezdés követel meg, valamint a nemzeti terv végrehajtására.

(5) a) A Bizottság legkésőbb az irányelv hatálybalépése után egy évvel tájékoztatja a 13. cikkben említett bizottságot a nemzeti terv értékelésére vonatkozó kritériumokról.

b) Ha a Bizottság számára a terv, az újra benyújtott terv vagy a tagállam által a 11. cikk értelmében benyújtott jelentések áttekintésekor nem kielégítően bizonyított, hogy a terv célkitűzései az előírt időszakon belül elérhetőek, akkor erről a véleményéről és a vélemény kialakításának okairól értesíti a tagállamot és a 13. cikkben említett bizottságot. Ezt a terv vagy a jelentés kézhezvétele után hat hónapon belül teszi meg. Ezután a tagállam három hónapon belül bejelentést tesz a Bizottságnak és tájékoztatja a bizottságot azokról a korrekciós intézkedésekről, amelyeket a célok elérésének biztosítása érdekében tenni fog.

(6) Ha a korrekciós intézkedések bejelentését követő hat hónapon belül a Bizottság úgy határoz, hogy ezek az intézkedések nem elegendőek annak biztosítására, hogy az előírt időszakon belül elérjék a terv célkitűzéseit, akkor a tagállamot kötelezi az irányelvben meghatározott időszakon belül az 5. cikk (2) és (3), valamint a II. mellékletben foglalt követelmények teljesítésére a meglévő létesítmények esetében. A Bizottság tájékoztatja a 13. cikkben említett bizottságot erről a döntéséről.

## 7. cikk

### Helyettesítés

(1) A Bizottság lehetővé teszi, hogy a tagállamok és az érintett szakmai ágazatok között információcsere alakuljon ki a szerves anyagok és lehetséges helyettesítőik felhasználásáról. Ennél az alábbi kérdéseket veszi figyelembe:

- felhasználhatóság,
- az emberi egészségre gyakorolt potenciális hatás és különösen a foglalkozási terhelés,
- a környezetre gyakorolt potenciális hatások, és
- a gazdasági következmények, különösen a rendelkezésre álló változatok költség-haszon viszonya,

azzal a szándékkal, hogy útmutatót adjon az olyan anyagok és műszaki eljárások alkalmazásához, amelyek a legkisebb potenciális hatást gyakorolják a levegőre, vízre, talajra, ökológiai rendszerekre és az emberi egészségre. Az információcserét követően a Bizottság közzéteszi az egyes tevékenységekre vonatkozó útmutatókat.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy az (1) bekezdésben említett útmutatót figyelembe veszik az engedélyezésnél és az általános, kötelező erejű jogszabályok kidolgozásánál.

## 8. cikk

### Monitoring

(1) A tagállamok az irányelv hatálya alá eső berendezés üzemeltetőjét kötelezik, hogy az illetékes hatóság részére évente egyszer vagy a hatóság kérésére bármikor adatokat szolgáltatasson, amelyek képessé teszik az illetékes hatóságot arra, hogy megvizsgálja az irányelv betartását.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy azokat a véggáz vezetéseket, amelyekhez kibocsátáscsökkentő berendezés csatlakozik, és amelyek a kilépő csornánál átlagosan több mint 10 kg/h összes szerves szénatartalom ki, folyamatos figyelemmel kísérik a követelményeknek való megfelelés szempontjából.

(3) Egyéb esetekben a tagállamok biztosítják, hogy vagy folyamatos, vagy szakaszos méréseket végeznek. Szakaszos mérések esetén legalább három mérési eredményt olvasnak le minden egyes mérés alkalmával.

(4) Nem kötelező méréseket végezni olyan esetben, amikor nincs szükség csővégi szennyezéscsökkentő berendezésre az irányelv követelményeinek való megfeleléshez.

(5) A Bizottság megszervezi az információcserét az oldószerkezelési tervek tagállamokban történő alkalmazásáról az irányelv bevezetése után a 15. cikkben említett dátumot követő három éven belül nyert adatokra alapozva.

#### 9. cikk

##### A kibocsátási határértékek betartása

(1) Az alábbi követelmények teljesítését kell az illetékes hatóság számára kielégítően bizonyítani:

- a véggázok kibocsátási határértékei, a diffúz kibocsátás határértékei és a teljes kibocsátási határérték,
- a II. B. melléklet csökkentési tervében foglalt követelmények,
- az 5. cikk (3) bekezdésében lévő rendelkezések.

E paraméterek betartásának bizonyítására a III. mellékletben útmutató található az oldószerkezelési tervekhez.

Adagolható a véggázokhoz hűtési vagy hígítási célból gáz, ahol ez műszakilag indokolt, de ezt nem szabad figyelembe venni, amikor a szennyező anyag véggázban való tömegkoncentrációját határozzák meg.

(2) Lényeges változást követően a megfelelést újra igazolni kell.

(3) Folyamatos mérések esetén a kibocsátási határértékek betartottnak tekintendők, ha:

- a) normál üzemmódban a 24 órás átlagok egyike sem haladja meg a kibocsátási határértékeket, és
- b) az 1 órás átlagok egyike sem haladja meg 1,5-szeresnél nagyobb mértékben a kibocsátási határértékeket.

(4) Időszakos mérések esetén a kibocsátási határértékek megfelelőnek tekintendők, ha:

- a) az összes egyedi mérési eredmény átlaga nem haladja meg a kibocsátási határértékeket, és
- b) az 1 órás átlagok egyike sem haladja meg 1,5-szeresnél nagyobb mértékben a kibocsátási határértékeket.

(5) Az 5. cikk (7) és (8) bekezdésében foglalt rendelkezések betartását az érintett illékony szerves vegyületek egyenkénti tömegkoncentrációinak összege alapján kell vizsgálni. A megfelelés minden más esetben a kibocsátott szerves szén össztelemege alapján vizsgálendő, hacsak a II. A. mellékletben nincs másképpen meghatározva.

#### 10. cikk

##### Az irányelv megsértése

A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy ha azt tapasztalják, hogy az irányelv követelményeit megszegik, az alábbiakat betartják:

- a) az üzemeltető tájékoztatja az illetékes hatóságot, és intézkedéseket tesz annak érdekében, hogy a lehető legrövidebb időn belül a követelményeket ismét be tudja tartani;
- b) a nem megfelelés olyan eseteiben, amelyek közvetlen veszélyt jelentenek az emberi egészségre, ameddig a megfelelést az a) bekezdés értelmében helyre nem állítják, a tevékenység végzését felfüggesztik.

#### 11. cikk

##### Információs rendszerek és jelentéstétel

(1) A tagállamok háromévenként jelentés formájában tájékoztatást küldenek a Bizottságnak az irányelv végrehajtásáról. A jelentést egy a Bizottság által összeállított kérdőív vagy vázlat alapján készítik el a 91/692/EGK irányelv<sup>(1)</sup> 6. cikkében megállapított eljárással összhangban. A kérdőívet vagy vázlatot a jelentés által átfogott időtartam kezdete előtt hat hónappal küldik ki a tagállamoknak. A jelentést az általa átfogott három éves időszak végétől számított kilenc hónapon belül nyújtják be a Bizottságnak. A 90/313/EGK irányelv<sup>(2)</sup> 3. cikk (2) és (3) bekezdésében megállapított korlátozások fenntartásával a tagállamok ugyanabban az időpontban hozzák nyilvánosságra a jelentéseket, mint amikor elküldik a Bizottságnak. Az első jelentés a 15. cikkben meghatározott dátum utáni első három évre vonatkozik.

(2) Az (1) bekezdés értelmében benyújtott információknak elegendő reprezentatív adatot kell tartalmazniuk főképp annak bizonyítására, hogy az 5. cikk és adott esetben a 6. cikk követelményei teljesülnek.

(3) A Bizottság a tagállamok által benyújtott első jelentések után legkésőbb öt évvel a tagállamok által szolgáltatott adatok alapján jelentést készít az irányelv végrehajtásáról. A Bizottság ezt a jelentést benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amennyiben szükséges, javaslatok kíséretében.

#### 12. cikk

##### A nyilvánosság hozzáférése az információkhoz

(1) A 90/313/EGK irányelv sérelme nélkül, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy legalább az új

<sup>(1)</sup> HL L 377., 1991.12.31., 48. o.

<sup>(2)</sup> HL L 158., 1990.6.23., 56. o.



berendezésekre vagy a 96/61/EK irányelv szerint engedélyköteles, lényeges változáson átment berendezésekre benyújtott engedélykérelmeket megfelelő ideig hozzáférhetővé tegyék a nyilvánosság számára, hogy az véleményt formálhasson e kérelmekről, mielőtt az illetékes hatóság döntést hoz. A 96/61/EK irányelv sérelme nélkül, nincs kötelezettség arra, hogy az információkat a nyilvánosság számára feldolgozzák, előkészítsék.

Az illetékes hatóság döntését, beleértve legalább az engedély egy másolatát és bármely azt követő aktualizálást is, hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

A berendezésekre vonatkozó általános, kötelező erejű jogszabályokat és a regisztrált és engedélyezett tevékenységek jegyzékét szintén elérhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

(2) A (8) és (9) cikkben említett engedélyezési vagy nyilvántartási előírások értelmében megkövetelt és az illetékes hatóságnál rendelkezésre álló kibocsátás-ellenőrzési eredményeket hozzáférhetővé kell tenni a nyilvánosság számára.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben leírtak azokkal a korlátozásokkal alkalmazandók, amelyek a 90/313/EGK irányelv 3. cikk (2) és (3) bekezdésében megállapított indokok alapján a hatóság számára lehetővé teszik az információszolgáltatás megtagadását, pl. ha üzleti vagy ipari titkokról van szó.

### 13. cikk

#### A bizottság

A Bizottságot egy tanácsadói jogkörrel felruházott bizottság segíti, ami a tagállamok képviselőiből áll; elnöke a Bizottság képviselője.

A Bizottság képviselője tervezetet nyújt be a bizottság számára a meghozandó intézkedésekről. A bizottság, az elnöke által az ügy sürgősségére tekintettel megállapított határidőn belül, véleményt nyilvánít a tervezetről, szükség esetén szavazásra bocsátva azt.

A véleményt jegyzőkönyvben rögzítik; ezenkívül minden tagállamnak joga van arra, hogy kérje álláspontjának jegyzőkönyvbe vételét.

A Bizottság a legmesszebbmenőkig figyelembe veszi a bizottság véleményét. Tájékoztatja a bizottságot arról, hogy mennyiben vette figyelembe annak véleményét.

### 14. cikk

#### Szankciók

A tagállamok meghatározzák azokat a szankciókat, amelyek az irányelv értelmében elfogadott előírások megszegése esetén alkalmazhatók és megteszik a szükséges intézkedéseket azok végrehajtására. A meghatározott szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok legkésőbb a 15. cikkben említett időpontig bejelentik ezeket az előírásokat a Bizottságnak, továbbá azok bármely későbbi módosításáról is azonnal értesítést küldenek.

### 15. cikk

#### Átültetés

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2001. április 1-jéig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre vagy azokhoz kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

### 16. cikk

#### Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetése napján lép hatályba.

### 17. cikk

#### Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1999. március 11-én.

a Tanács részéről

az elnök

J. TRITTIN

## I. MELLÉKLET

## HATÁLY

Ez a melléklet az 1. cikkben meghatározott tevékenységi kategóriákat tartalmazza. Amennyiben a II. A. mellékletben felsorolt küszöbértékek felett üzemelnek, az e mellékletben említett tevékenységek az irányelv hatálya alátartoznak. A tevékenység minden esetben magában foglalja a berendezés tisztítását is, de a termékek tisztítását nem – hacsak erről másként nem rendelkeznek.

*Ragasztóréteg felvitele*

- Bármely tevékenység, amelynél ragasztóanyagot visznek fel a felületre, a nyomtatási tevékenységekkel kapcsolatos ragasztóanyag-felvitel és rétegelés (laminálás) kivételével.

*Bevonatkészítési (festési) eljárások*

- Bármely tevékenység, amelynél a bevonat egy vagy több folyamatos rétegét viszik fel:
  - az alább felsorolt járművekre:
    - új autók, amelyek a 70/156/EGK irányelvben <sup>(1)</sup> M1 kategóriájú járműveknek minősülnek és az N1 kategóriájú járművek is, amennyiben ugyanabban a berendezésben festik, mint az M1 járműveket,
    - teherautók vezetőfülkéi, amelyek a vezető tartózkodási helyeként vannak meghatározva, valamint a 70/156/EGK irányelv N2 és N3 kategóriájába tartozó járművek műszaki berendezéseinek minden járulékos egysége,
    - kis- és nagy teherautók (kamionok), amelyeket a 70/156/EGK irányelv N1, N2 és N3 kategóriájú járművekként határoz meg, de nincsenek benne a vezetőfülkék,
    - autóbuszok, amelyek a 70/156/EGK irányelvben M2 és M3 jármű-kategóriába tartoznak,
  - utánfutók (vontatók), amelyek a 70/156/EGK irányelvben O1, O2, O3 és O4 kategóriába tartoznak,
  - fém és műanyag felületek, beleértve repülőgépek, hajók, vonatok stb. felületeit,
  - fafelületek,
  - textil, szövet, fólia és papír felületek,
  - bőr felületek.

Nem tartozik ide a hordozóanyagok fémekkel történő bevonása elektroforetikus úton és vegyi permetezéses eljárással. Ha a bevonási (festési) technológia során van olyan lépés, amelynél ugyanazt a tárgyat bármely módszer alkalmazásával nyomtatják is, akkor a nyomtatási műveletet a bevonási tevékenység részének tekintik. Bár a külön tevékenységként végzett nyomtatás nem tartozik ide, de vonatkozhat rá az irányelv, ha a nyomtatási tevékenység ennek tárgyköréhez tartozik.

*Szalagtekercsek bevonása*

- Minden olyan tevékenység, amelynek során tekercselt szalagacélt, rozsdamentes acélt, bevonatos acélt, rézötvözeteket vagy alumínium szalagokat végtelenített eljárással filmképző réteggel vagy rétegelt borítással vonnak be.

*Oldószeres vegytisztítás*

- Minden olyan ipari vagy kereskedelmi tevékenység, amelynél VOC-kat használnak valamilyen berendezésben ruházat, lakástextiliák és egyéb fogyasztási cikkek tisztítására, kivéve a foltok kézi úton történő eltávolítását a textil- és ruhaiparban.

(<sup>1</sup>) HL L 42., 1970.2.23., 1. o. Legutóbb a 97/27/EK irányelvvel (HL L 233., 1997.8.25., 1. o.) módosított irányelv.

**Cipőgyártás**

- Minden olyan tevékenység, amellyel kész lábbelit vagy annak részeit állítják elő.

**Bevonóanyagok (festék készítmények), lakkok, nyomdafestékek (tinták) és ragasztóanyagok előállítás**

- A fenti végtermékek és közbeeső termékek előállítása – amennyiben ugyanazon a helyszínen ill. berendezésben történik a gyártásuk – festékpigmentek, gyanták és ragasztóanyagok szerves oldószerekkel vagy más hordozóanyagokkal történő keverése útján, beleértve a diszpergálási és elődiszpergálási tevékenységeket, a viszkozitás- és színtónus beállításokat, valamint a végtermék kiszerezését (tartályokba, dobozokba).

**Gyógyszeripari termékek gyártása**

- Gyógyszeripari termékek kémiai szintézise, fermentálása, extrahálása, formulálása és késztermékké alakítása, és – amennyiben azonos helyszínen történik – a köztes termékek (intermedierek) előállítása is.

**Nyomatás**

- Szöveg és/vagy képek sokszorosítására irányuló bármilyen tevékenység, melynél egy képhordozó segítségével valamilyen felületre nyomdafestéket (tintát) visznek fel. Ide tartoznak a kapcsolódó lakkozási, festési és kasírozási eljárások. Azonban csak a következő folyamatok (nyomatási eljárások) tartoznak az irányelv hatálya alá:
  - *flexográfia (flexonyomás, magasnyomás)* – olyan nyomatási eljárás, amelynél a nyomtatandó kép hordozójaként gumit vagy rugalmas fotopolimert használnak, amelyen a nyomtatandó felület a nem nyomtatandó résznél magasabban helyezkedik el, továbbá folyékony nyomdafestéket (tintát) alkalmaznak, amely az oldószer elpárolgása útján szárad,
  - *hőrogzítéssel rotációs offszetnyomás* – rotációs nyomatási tevékenység, amely olyan képhordozót használ, ahol a nyomtatandó és nem nyomtatandó felületek egy síkban helyezkednek el, ahol a rotációs nyomatás azt jelenti, hogy a nyomtatandó anyagot egy hengerről táplálják a gépbe, nem pedig az egyes ívekről. A nem nyomtatandó felületrészt úgy kezelik, hogy vonzza a vizet és taszítja a nyomdafestéket (tintát), míg a képhordozó nyomtatandó része felveszi és átviszi a tintát a nyomtatandó felületre. A nyomtatott anyagot egy kemencében forró levegővel szárítják,
  - *nyomatási tevékenységhez kapcsolt kasírozás* – két vagy több rugalmas anyag összeragasztása rétegek (laminátumok) gyártása céljából,
  - *rotációs mélynyomás sajtótermékek készítésére* – rotációs mélynyomási tevékenység újságok, broszúrák, katalógusok és hasonló termékek előállítására, ahol toluol-alapú nyomdafestékeket alkalmaznak,
  - *rotációs mélynyomás* – nyomatási tevékenység, amelynél forgó hengeres képhordozót használnak, amelynek a nyomtatandó felülete a nem nyomtatandó felületnél mélyebben helyezkedik el, és ahol folyékony nyomdafestéket használnak, amely az oldószer párolgása révén szárad. A mélyedések nyomdafestékkel vannak kitöltve, és a felesleget letisztítják a nem nyomtatandó felületrészekről, mielőtt a nyomtatandó anyag kapcsolatba kerülne a hengerekkel és felvenné a nyomdafestéket a mélyedésekből,
  - *rotációs szítanyomás* – olyan rotációs nyomatási tevékenység, ahol a nyomdafesték a nyomtatandó felületre egy porózus képhordozó formán keresztülnyomva jut, amelynek a nyomtatandó részei nyitottak (áteresztik a festéket), míg a nem nyomtatandó terület rész le van zárva (nem engedi át a festéket). Továbbá csak olyan folyékony festéktintákat használnak, amelyek az oldószer párolgása útján száradnak. A rotációs nyomatás azt jelenti, hogy a nyomtatandó anyag egy hengerről és nem külön ívenként kerül a gépbe,
  - *lakkozás* – olyan tevékenység, melynek során lakkot vagy a csomagolóanyag későbbi lezárása céljából ragasztóréteget visznek fel egy rugalmas anyagra.

**Gumifeldolgozás**

- Minden olyan tevékenység, amelynek során természetes vagy műgumi keverése, őrlése, kalanderezése, extrudálása és vulkanizálása történik és minden, a természetes vagy műgumi késztermékké alakításához kapcsolódó tevékenység.

**Felülettisztítás**

- Az oldószeres vegyztisztítás kivételével minden olyan tevékenység, ahol szerves oldószerek segítségével az anyagok felületéről szennyeződések távolítanak el, beleértve a zsirtalanítást is. A több lépésből álló tisztítási tevékenység

- bármely más művelet előtt vagy után – egyetlen felülettisztítási tevékenységnek tekintendő. Ez a tevékenység nem a gépi berendezések tisztítására, hanem a termékek felületének tisztítására vonatkozik.

#### *Növényi olaj és állati zsír kinyerési és növényolaj-finomítási tevékenységek*

- Minden olyan tevékenység, amelynek során magvakból vagy más növényi anyagokból növényi olajokat állítanak elő, a száraz maradékanyagok feldolgozása állati takarmányok előállítására, a magvakból, valamint a növényi és/vagy állati eredetű anyagokból származó zsírok és növényi olajok tisztítása.

#### *Jármű utánfényezés*

- Bármely következő ipari vagy kereskedelmi festési és a kapcsolódó zsírtalanítási tevékenység:
  - a 70/156/EGK irányelv meghatározása szerinti tehergépkocsik vagy azok részeinek festése járműjavítási, konzerválási vagy dekorációs céllal, amelyet nem az eredeti gyártó berendezésben (gyártósoron) végeznek, vagy
  - a 70/156/EGK irányelv meghatározása szerinti tehergépkocsik vagy azok részeinek eredeti festése újrafényezőfesték-típusokkal, ha ezt nem az eredeti gyártósoron végzik, vagy
  - utánfutók festése (beleértve a nyerges utánfutókat) (O kategória).

#### *Tekercselőhuzalok bevonatolása*

- Transzformátorokban, motorokban stb. tekercsként használatos fémvezetők bármilyen bevonatolási eljárása.

#### *Faanyag impregnálás*

- Minden tevékenység, amelynek során a faanyagba védőszert juttatnak.

#### *Fa és műanyag rétegelt borítás (laminálás, kasírozás)*

- Minden olyan tevékenység, amelynek során fa és/vagy műanyag rétegeket ragasztanak össze rétegelt termékek előállítására céljából.

---

## II. A MELLÉKLET

## I. KÜSZÖBÉRTÉKEK ÉS KIBOCSÁTÁSSZABÁLYOZÁS

	Tevékenység (Oldószer-fogyasztási küszöbérték t/év)	Küszöbérték (Oldószer-fogyasztási küszöbérték t/év)	Kibocsátási határérték a véggázokban (mg C/Nm <sup>3</sup> )	Diffúz kibocsátási értékek (az oldószer bevitel %-ában)		Teljes kibocsátási határértékek		Különleges rendelkezések
				Új	Meglévő	Új	Meglévő	
1	Hőrogzítási rotációs ofszetnyomás (> 15)	15–25 > 25	100 20	30 <sup>(1)</sup> 30 <sup>(1)</sup>				<sup>(1)</sup> A késztermékben az oldószermaradék nem tekintendő a diffúz kibocsátás részének.
2	Rotációs mélynyomás sajtótermékek előállítására (> 25)		75	10	15			
3	Egyéb rotációs mélynyomás, flexográfia, rotációs szitanyomás, kasírozás vagy lakkozás (> 15), rotációs szitanyomás textilre/kartonra (> 30)	15–25 > 25 > 30 <sup>(2)</sup>	100 100 100	25 20 20				<sup>(2)</sup> A textilre és kartonra való rotációs szitanyomtatás küszöbértéke.
4	Felülettisztítás <sup>(3)</sup> (> 1)	1–5 > 5	20 <sup>(4)</sup> 20 <sup>(4)</sup>	15 10				<sup>(3)</sup> Az 5. cikk (6) és (8) bekezdésében említett vegyületek használatánál. <sup>(4)</sup> A határérték a vegyületek tömegére vonatkozik mg/Nm <sup>3</sup> – ben, és nem az összes kartonra.
5	Egyéb felülettisztítás (> 2)	2–10 > 10	75 <sup>(5)</sup> 75 <sup>(5)</sup>	20 <sup>(5)</sup> 15 <sup>(5)</sup>				<sup>(5)</sup> Azok a berendezések, melyekre nézve az illetékes hatóságnak igazolják, hogy az összes általuk használt tisztítószer átlagos szerves oldószer-tartalma nem haladja meg a 30 tömeg %-ot, mentesek ezeknek az értékeknek betartása alól.
6	Jármű-szíriafestés (< 15) és jármű-utánfényezés	> 0,5	50 <sup>(6)</sup>	25				<sup>(6)</sup> A 9. cikk (3) bekezdése értelmében a megfelelést 15 perces mérések átlaga alapján kell igazolni.

	Tevékenység (Oldószel-fogyasztási küszöbérték t/év)	Küszöbérték (Oldószel-fogyasztási küszöbérték t/év)	Kibocsátási határérték a véggázokban (mg C/Nm <sup>3</sup> )	Diffúz kibocsátási értékek (az oldószel bevitel %-ában)		Teljes kibocsátási határértékek		Különleges rendelkezések
				Új	Meglévő	Új	Meglévő	
7	Szalagtekercsek bevonatolása (> 25)		50 <sup>(1)</sup>	5	10			(1) Ama berendezéseknél, amelyek olyan technikát használnak, ahol megengedett a visszanyert oldószerek újbóli használata, a kibocsátási határérték 150.
8	Egyéb bevonat felviteli, festési eljárások, beleértve a fém, műanyag, textil <sup>(6)</sup> , szövet, fólia és papír festését (> 5)	5–15 > 15	100 <sup>(2)</sup> <sup>(5)</sup> 50/75 <sup>(3)</sup> <sup>(4)</sup> <sup>(5)</sup>	20 <sup>(5)</sup> 20 <sup>(5)</sup>				(2) A kibocsátási határérték a festésre és a szárítási műveletekre vonatkozik, zárt feltételek mellett. (3) Az első kibocsátási határérték a szárítási eljárásokra, a második a festési műveletekre vonatkozik. (4) Azokra a textilfestő berendezésekre, amelyek olyan eljárást használnak, amelynél megengedett a visszanyert oldószerek ismételt használata, a kibocsátási határérték a festési és szárítási folyamatokra együttesen 150. (5) Azok a festési eljárások, amelyeket nem lehet zárt feltételek mellett végezni (pl. hajóépítésnél, repülőgépfestésnél), kivételt képezhetnek a határértékek alól, az 5. cikk (3) bekezdés (b) pontja szerint. (6) Rotációs szitanyomtatás textilre a 3. pontnál taglalva.
9	Tekercselőhuzalok bevonatolása (> 5)					10 g/kg <sup>(7)</sup> 5 g/kg <sup>(8)</sup>		(7) Azokra a berendezésekre vonatkozik, ahol a huzal átl. átmérője ≤ 0,1 mm. (8) Minden egyéb berendezésre érvényes.
10	Faanyag felületek bevonatolása (festése) (> 15)	15–25 > 25	100 <sup>(9)</sup> 50/75 <sup>(10)</sup>	25 20				(9) A kibocsátási határérték azokra a festési és szárítási eljárásokra vonatkozik, amelyek zárt feltételekkel üzemelnek. (10) Az első érték a szárítási, a második a bevonatfelviteli eljárásokra vonatkozik.

	Tevékenység (Oldószer-fogyasztási küszöbérték t/év)	Küszöbérték (Oldószer-fogyasztási küszöbérték t/év)	Kibocsátási határérték a véggázokban (mg C/Nm <sup>3</sup> )	Diffúzió kibocsátási értékek (az oldószer bevitel %-ában)		Teljes kibocsátási határértékek		Különleges rendelkezések
				Új	Meglévő	Új	Meglévő	
11	Oldószeres vegytisztítás					20 g/kg <sup>(1)</sup> <sup>(2)</sup> <sup>(3)</sup>		<p><sup>(1)</sup> A tisztított és szárított termék 1 kg jára vonatkozó oldószer-kibocsátás tömegében kifejezve.</p> <p><sup>(2)</sup> Az 5. cikk (8) bekezdésében szereplő kibocsátási határérték itt nem érvényes.</p> <p><sup>(3)</sup> Az alábbi kivétel csak Görögországra vonatkozik: ennek az irányelvnek a hatályba lépésétől 12 évig a teljes kibocsátási határértéket nem kell betartani olyan meglévő berendezésekre, melyek lakott területektől távol és/vagy szigeteken található, ahol 2 000-nél nem több az állandó lakos, és ahol korszerűbb technológia alkalmazása nem gazdaságos.</p>
12	Faanyag impregnálás (> 25)		100 <sup>(4)</sup>	45		11 kg/m <sup>3</sup>		<sup>(4)</sup> Nem vonatkozik a karbolsavval (krezollal) történő impregnálásra.
13	Bőrök bevonati réteggel való ellátása (festése) (> 10)	10–25 > 25 (> 10) <sup>(5)</sup>				85 g/m <sup>2</sup> 75 g/m <sup>2</sup> 150 g/m <sup>2</sup>		<p>Az emissziós határérték a végtérmeték 1 m<sup>2</sup> – ére jutó oldószer-kibocsátással (gramm) van megadva.</p> <p><sup>(5)</sup> Bútorgyártási bőrök és különleges bőrárak festésénél, melyeket mint kisméretű fogyasztási cikket – pl. táskák, övek, tárcák stb. – használunk.</p>
14	Cipőgyártás (> 5)					25 g/pár		A teljes kibocsátási határértéket a kész lábbelipárra vonatkoztatott oldószer-kibocsátással (gr) fejezi ki.
15	Fa és műanyag réteggel borítás (laminálás) (> 5)					30 g/m <sup>2</sup>		

	Tevékenység (Oldószert-fogyasztási küszöbérték t/év)	Küszöbérték (Oldószert-fogyasztási küszöbérték t/év)	Kibocsátási határérték a véggázokban (mg C/Nm <sup>3</sup> )	Diffúz kibocsátási értékek (az oldószert bevitel %-ában)		Teljes kibocsátási határértékek		Különleges rendelkezések
				Új	Meglévő	Új	Meglévő	
16	Ragasztóréteg felvitele (> 5)	5–15 > 15	50 <sup>(1)</sup> 50 <sup>(1)</sup>	25 20				<sup>(1)</sup> Ha olyan technológiákat alkalmaznak, amelyeknél megengedett a visszanyert oldószerek újrafelhasználása, akkor a véggázokban a kibocsátási határérték 150.
17	Bevonóanyagok (festékek), lakkok, nyomdafestékek és ragasztók gyártása (> 100)	100–1 000 > 1 000	150 150	5 3		az oldószertbevitel 5 %-a; az oldószertbevitel 3 %-a		A diffúz kibocsátási értékek nem tartalmazzák azt az oldószermennyiséget, amelyet a bevonóanyag részeként, zárt tartályban értékesítenek.
18	Gumifeldolgozás (> 15)		20 <sup>(2)</sup>	25 <sup>(3)</sup>		az oldószertbevitel 25 %-a		<sup>(2)</sup> Ha olyan technológiákat használnak, amelyeknél megengedett a visszanyert oldószerek újrafelhasználása, a kibocsátási határérték a véggázokban 150. <sup>(3)</sup> A diffúz kibocsátási értékek nem tartalmazzák azt az oldószermennyiséget, amelyet a termék vagy készítmény részeként, zárt tartályban értékesítenek.
19	Növényi olaj és állati zsír kinyerési és növényolaj-finomítási tevékenységek (> 10)					Állati zsír: 1,5 kg/t; Ricinus: 3 kg/t; Repccemag: 1 kg/t; Napraforgómag: 1 kg/t; Szójabab (normál őrlés, sajtolás): 0,8 kg/t; Szójabab (fehér pelyhes üledék): 1,2 kg/t; Egyéb magvak és növényi anyagok: 3 kg/t <sup>(4)</sup> 1,5 kg/t <sup>(5)</sup> 4 kg/t <sup>(6)</sup>		<sup>(4)</sup> A teljes kibocsátási határértéket olyan berendezésekre, amelyek adagonként dolgozzák föl a magvakat illetve egyéb növényi anyagokat, az illetékes hatóság minden esetben külön vizsgálva, a legjobb elérhető technológia alapján állapítja meg. <sup>(5)</sup> Minden frakcionálási folyamatra vonatkozik, kivéve a „kásátlánítást” (= olajok tisztítása: kötőanyagok eltávolítása az olajból). <sup>(6)</sup> A „kásátlánításra” vonatkozó határérték.



	Tevékenység (Oldószer-fogyasztási küszöbérték t/év)	Küszöbérték (Oldószer-fogyasztási küszöbérték t/év)	Kibocsátási határérték a véggázokban (mg C/Nm <sup>3</sup> )	Diffúz kibocsátási értékek (az oldószer bevitel %-ában)		Teljes kibocsátási határértékek		Különleges rendelkezések
				Új	Meglévő	Új	Meglévő	
20	Gyógyszeripari termékek gyártása (> 50)		20 <sup>(1)</sup>	5 <sup>(2)</sup>	15 <sup>(2)</sup>	az oldószer-bevitel 5 %-a	az oldószer-bevitel 15 %-a	<p><sup>(1)</sup> Ha olyan eljárásokat alkalmaznak, amelyeknél megengedett a visszanyert oldószerek újrafelhasználása, a kibocsátási határérték a véggázokban 150.</p> <p><sup>(2)</sup> A diffúz kibocsátási értékek nem tartalmazzák azt az oldószermennyiséget, amelyet a termék vagy készítmény részeként, zárt tartályban értékesítenek.</p>

## II. JÁRMŰFÉNYEZŐ IPARÁG

A teljes kibocsátási határértékeket a kibocsátott oldószernek a termékfelület 1 négyzetméterére vonatkoztatott grammokban megadott, illetve a járműkarosszériánként kibocsátott oldószer kilogrammban megadott mennyiségével fejezzük ki.

Az alábbi táblázatban található bármely termék felületének területét a következőképpen definiáljuk:

- a felület területét az elektroforetikus bevonattal ellátott (festett) teljes felületből számítjuk, továbbá az olyan egyéb beépítendő részegységek, alkatrész felületéből, amelyek az egymást követő műveletek során a szóban forgó termék bevonatával azonos festékbevonattal lesznek ellátva, vagy pedig a berendezésben lefestett termék teljes felületéből kalkuláljuk.

Az elektroforetikus bevonattal ellátott (festett) felület területét a következő képlettel számítjuk:

$$\frac{2 \times \text{a járműkarosszéria teljes súlya}}{\text{a fémlemez átlagos vastagsága} \times \text{a fémlemez fajsúlya}}$$

Ezt a módszert kell alkalmazni lemezből készült egyéb festett alkatrészekre is.

Számítógépes tervező (CAD) vagy más ezzel egyenértékű módszert kell alkalmazni a többi beépítendő részegység, alkatrész felületének, vagy a berendezésben lefestett termék teljes felületének kiszámítására.

Az alábbi táblázatban található teljes kibocsátási határértékek az ugyanabban a berendezésben végzett összes műveletre vonatkoznak. Ez magában foglalja az elektroforetikus festést vagy bármely más bevonatfelviteli eljárást, a végső fényezést és polírozást is beleértve, valamint a berendezés tisztítására felhasznált oldószereket – beleértve a festőfülkék és más helyhez kötött berendezés tisztítását – a gyártási folyamat ideje alatt vagy azt követően. A teljes kibocsátási határérték a szerves vegyületek össz tömegének a bevonati réteggel ellátott (festett) termék-összfelület 1 négyzetméterére jutó mennyiségével, illetve a szerves vegyületek össz tömegének 1 jármű-karosszériára eső mennyiségével van kifejezve.

Tevékenység (Oldószer-fogyasztási küszöbérték t/év)	Termelési küszöbérték (a festett egységek éves darabszáma)	Teljes kibocsátási határérték	
		Új	Meglévő
Új személygépkocsik festése (> 15)	> 5 000	45 g/m <sup>2</sup> vagy 1,3 kg/ karosszéria + 33 g/m <sup>2</sup>	60 g/m <sup>2</sup> vagy 1,9 kg/ karosszéria + 41 g/m <sup>2</sup>
	≤ 5 000 héjszerkezet vagy > 3 500 alvázra épített	90 g/m <sup>2</sup> vagy 1,5 kg/ karosszéria + 70 g/m <sup>2</sup>	90 g/m <sup>2</sup> vagy 1,5 kg/ karosszéria + 70 g/m <sup>2</sup>

Tevékenység (Oldószer-fogyasztási küszöbérték t/év)	Termelési küszöbérték (a festett egységek éves darabszáma)	Teljes kibocsátási határérték	
		Új	Meglévő
		Teljes kibocsátási g/m <sup>2</sup>	
Új teherautó vezetőfülkék festése (> 15)	≤ 5 000	65 g/m <sup>2</sup>	85 g/m <sup>2</sup>
	> 5 000	55 g/m <sup>2</sup>	75 g/m <sup>2</sup>
Új kis- és nagy teherautók festése (> 15)	≤ 2 500	90 g/m <sup>2</sup>	120 g/m <sup>2</sup>
	> 2 500	70 g/m <sup>2</sup>	90 g/m <sup>2</sup>
Új autóbuszok festése (>15)	≤ 2 000	210 g/m <sup>2</sup>	290 g/m <sup>2</sup>
	> 2 000	150 g/m <sup>2</sup>	225 g/m <sup>2</sup>

A fenti táblázat értékeinél kisebb oldószer-fogyasztású járműfestő berendezéseknek a II. A. melléklet „Jármű szériaafestés és utánfényezés” sorában (6. sor) leírt követelményeket kell teljesíteni.

## II. B. MELLÉKLET

## CSÖKKENTÉSI TERV

## 1. Alapelvek

A csökkentési terv célja, hogy lehetőséget adjon az üzemeltetőnek arra, hogy más eszközökkel érjen el azzal egyenértékű kibocsátás csökkenést, mintha a kibocsátási határértékeket alkalmazná. Ehhez az üzemeltető bármilyen csökkentési tervet alkalmazhat, amely az általa használt berendezéshez készült, amennyiben az lehetővé teszi az imént említett azonos mértékű kibocsátáscsökkenést. A tagállamoknak az irányelv 11. cikke szerint jelenteniük kell a Bizottságnak az azonos mértékű kibocsátáscsökkenés elérésében történt előrehaladást, beleértve a csökkentési terv alkalmazásának tapasztalatait.

## 2. Gyakorlat

Amennyiben festékbevonatokat, lakkokat, ragasztókat vagy nyomdafestékeket alkalmaznak, a következő terv használható. Ahol ez a terv nem megfelelő, az illetékes hatóság engedélyezheti az üzemeltetőnek olyan tetszőleges alternatív terv alkalmazását, amely kielégítően teljesíti az itt vázolt alapelveket. A terv elkészítése során a következő tényezőket kell figyelembe venni:

- i. ahol kis oldószertartalmú vagy oldószertmentes helyettesítő anyagok fejlesztése még folyamatban van, az üzemeltetőnek határidő-hosszabbítást kell adni, hogy megvalósíthassa a kibocsátáscsökkentési tervét;
- ii. a kibocsátáscsökkentés referencia pontjának („referenciakibocsátás”) a lehető leginkább meg kell egyeznie a csökkentési módszerek alkalmazása nélküli kibocsátás értékével.

A következő csökkentési terv alkalmazandó azokra a berendezésekre, amelyeknél állandó szilárd anyag tartalom feltételezhető és használható a kibocsátáscsökkentés referencia pontjának meghatározásához:

- i. az üzemeltetőnek ki kell dolgoznia egy olyan kibocsátáscsökkentési tervet, amely hangsúlyozottan foglalkozik az összes gyártásba vitt szerves anyag átlagos oldószertartalmának csökkentésével és/vagy a szilárdanyag alkalmazásának növekvő hatékonyságával annak érdekében, hogy a berendezés teljes kibocsátása az éves referenciakibocsátásnak meghatározott százalékára csökkenjen, amit célkibocsátásnak nevezünk. Ezt az alábbi időbeosztás szerint kell megtenni:

Határidők		Maximum megengedett teljes kibocsátás/év
Új berendezések	Meglévő berendezések	
2001.10.31	2005.10.31	célkibocsátás × 1,5
2004.10.31	2007.10.31	célkibocsátás

- ii. Az éves referenciakibocsátás az alábbiak szerint számolható:

- a) Az évente felhasznált festékbevonatok és/vagy nyomdafestékek (tinták), lakkok, ragasztóanyagok szilárdanyagtartalmának összmenyiségét (tömegét) meg kell állapítani. Szilárdanyag alatt értjük mindazokban a festékbevonatokban, tintákban, lakkokban és ragasztóanyagokban stb. található anyagokat, amelyek a víz vagy az illékony szerves vegyületek elpárolgása után visszamaradnak, megszilárdulnak.
- b) Az éves referenciakibocsátás az a) pontban meghatározott tömeg és az alábbi táblázatban található megfelelő szorzótényezővel számítható ki. Az illetékes hatóságok hozzáigazíthatják ezeket a szorzótényezőket az egyes berendezésekhez annak érdekében, hogy a szilárdanyag-felhasználás hatékonyság növekedését előmozdítsák.

Tevékenység	Szorótényező
Rotációs mélynyomás; flexográfia (magasnyomás); laminálás (kasírozás) mint a nyomtatási tevékenység része; lakkozás a nyomtatási tevékenység részeként; faanyagbevonás; textil, szövet, fólia vagy papír bevonatolása; ragasztóréteg felvitele	4
Szalagtekercek bevonatolása, jármű-újrafényezés	3
Élelmiszerrel érintkező bevonatok, repülés- és űrtechnikai bevonatok	2,33
Egyéb bevonati rétegfelviteli eljárások és rotációs szitanyomás	1,5

- c) A célkibocsátás egyenlő az éves referenciakibocsátás és egy meghatározott százalékos érték szorzatával, ahol a százalékos érték nagysága:
- (diffúz kibocsátási érték + 15) azokra a berendezésekre, amelyek a II. A. melléklet 6. sorához, valamint a 8. és 10. sor alacsonyabb küszöbértékéhez tartoznak,
  - (diffúz kibocsátási érték + 5) minden egyéb berendezésre.
- d) Megfelelés érhető el, ha az oldószer-gazdálkodási terv alapján meghatározott tényleges oldószer-kibocsátás kisebb a célkibocsátásnál vagy azzal egyenlő.

---

## III. MELLÉKLET

**OLDÓSZER-KEZELÉSI TERV (OLDÓSZERMÉRLEG)****1. Bevezetés**

Ez a melléklet útmutatást nyújt az oldószer-kezelési terv (oldószermérleg) készítéséhez. Meghatározza az alkalmazandó alapelveket (2. pont), vázlatot ad az anyagmérleghez (3. pont) és útmutatást ad a követelmények teljesítésének igazolásához (4. pont).

**2. Alapelvek**

Az oldószer-kezelési terv a következő célokat szolgálja:

- i. a követelmények teljesítésének igazolását a 9. cikk (1) bekezdése szerint;
- ii. a jövőbeni csökkentési lehetőségek meghatározását;
- iii. a közvélemény tájékoztatását az oldószer felhasználásról, az oldószer-kibocsátásról és az irányelv betartásáról.

**3. Meghatározások**

A következő meghatározások az anyagmérleg gyakorlati elkészítésének vázát adják.

A szerves oldószerek bevitele (I):

- I. 1. Az eljárásba közvetlenül bevitt vagy a vásárolt készítményekben levő szerves oldószerek mennyisége az alatt az időtartam alatt, melyre az anyagmérleget éppen számoljuk.
- I. 2. A visszanyert és az eljárásban újr felhasznált szerves oldószerek mennyisége vagy ezeknek a bevitt készítményekben levő mennyisége. (Az újrahasznosított oldószerrel minden egyes felhasználási alkalommal számolni kell.)

Az eljárásból kikerülő szerves oldószerek (O):

- O. 1. Kibocsátás a véggázokkal.
- O. 2. Vízben elnyelődött (vízzel távozó) szerves oldószerek, adott esetben a szennyvízkezelés figyelembevételével az O5 számításánál.
- O. 3. A végtermékbe – akár szennyezőanyagként is – kerülő, visszamaradó szerves oldószerek mennyisége.
- O. 4. A szerves oldószerek levegőbe távozó diffúz kibocsátása. Ide tartozik a helyiségek általános szellőzése, amely során az ablakokon, ajtókon, réseken és hasonló nyílásokon át a levegő a szabadba jut.
- O. 5. Szerves oldószereknek és/vagy szerves vegyületeknek kémiai vagy fizikai reakciók miatt bekövetkező vesztesége (beleértve például az égetést mint roncsolásos eljárást vagy más véggáz- vagy szennyvízkezelést, vagy pl. adszorpció leválasztást, amennyiben azokkal nem számolunk az O. 6., O. 7. és O. 8.-nál).
- O. 6. Az összegyűjtött hulladékok szerves oldószertartalma.
- O. 7. Szerves oldószerek vagy a készítményekben levő szerves oldószerek, amelyeket mint kereskedelmi forgalomban értékesíthető termékeket eladtak vagy el fognak adni.
- O. 8. Készítmények szerves oldószertartalma, amelyet újrahasznosítás céljából nyertek vissza de nincsenek az eljárásba visszaforgatva, amennyiben az O.7.-nél nem lettek figyelembe véve.
- O. 9. Egyéb módon távozó szerves oldószerek.

**4. Útmutató az oldószerkezelési terv (oldószermérleg) alkalmazásához a követelmények teljesítésének igazolására**

Azt, hogy miképpen használjuk az oldószerkezelési tervet, a mindenkor vizsgálandó és igazolandó követelményektől függ, az alábbiak szerint:

i. A II. B. mellékletben ismertetett csökkentési lehetőségek vizsgálata és összehasonlítása a teljes kibocsátási határértékkel, amit termékegységre eső oldószer-kibocsátásban vagy más, a II. A. mellékletben ismertetett módon fejezünk ki.

a) Minden a II. B. melléklet szerinti tevékenységnél az oldószer-kezelési tervet évente el kell készíteni az oldószerfogyasztás (C) meghatározása céljából. A fogyasztás a következő egyenletnek megfelelően számítható:

$$C = I.1. - O. 8.$$

Ezzel párhuzamosan a (festék)bevonatok szilárdanyagtartalma is meghatározandó, hogy minden évben megállapíthassuk az éves referenciakibocsátást és a célemissziót.

b) Hogy meg tudjuk becsülni a teljes kibocsátási határérték betartását, ami termékegységre eső oldószer-kibocsátásban vagy a II. A. mellékletben megadott más egységben van kifejezve, az oldószerkezelési tervet évente el kell készíteni a kibocsátások (E) meghatározása céljából. A kibocsátások a következő egyenlet alapján számíthatók:

$$E = F + O. 1.$$

ahol F a diffúz (fugitív) kibocsátás, ahogy azt a ii. a) pontban fogjuk meghatározni. A kibocsátási értéket ezután el kell osztani a vonatkozó termékparaméterrel.

c) Hogy az 5. cikk (5) bekezdése b) pont ii. alpontja követelményeinek teljesítését meg tudjuk állapítani, évente el kell készíteni az oldószer-kezelési tervet az összes érintett tevékenységből eredő teljes kibocsátás meghatározása végett. Majd ezt az eredményt össze kell hasonlítani azzal az összkibocsátással, amit akkor kapnánk, ha a II. melléklet követelményeinek minden egyes tevékenység esetében külön-külön is eleget tennénk.

ii. A diffúz kibocsátások meghatározása az oldószermérleg alapján a II. A. melléklet szerinti diffúz kibocsátási értékekkel történő összehasonlítás céljából:

a) *Módszer*

A diffúz (fugitív) kibocsátás a következő egyenlettel számítható ki:

$$F (\text{fugitív}) = I. 1. - O. 1. - O. 5. - O. 6. - O. 7. - O. 8.$$

vagy

$$F = O. 2. + O. 3. + O. 4. + O. 9.$$

Ez a mennyiség meghatározható az emittált mennyiségek közvetlen mérésével. Alternatívaként ezzel egyenértékű más számítás is végezhető, például a folyamat véggáz leválasztási, ill. kezelési határfokának ismeretében.

A diffúz kibocsátási érték a bevitt oldószer mennyiség hányadaként is kifejezhető, ahol a bevitt mennyiség a következő egyenlet alapján számítható:

$$I = I. 1. + I. 2.$$

b) *Gyakoriság*

A diffúz kibocsátás meghatározható egy rövid ideig tartó de átfogó mérési sorozattal, melyet a berendezés vagy készülék módosításáig nem szükséges ismételt elvégezni.